

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.361381

РОЗРОБКА ЕКОНОМЕТРИЧНОЇ МОДЕЛІ ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ СКЛАДОВИХ ВИРОБНИЧОЇ СОБІВАРТОСТІ НА ФОРМУВАННЯ ДОХОДУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ (стр. 6–18)

Безверхий К. В., Хочай В. О., Парасій-Вергуєнко І. М., Остапенко Ю. П., Матюха М. М.

Об'єктом дослідження є фінансово-господарська діяльність сільськогосподарських підприємств, що виробляють продукцію рослинництва. Проблема полягає у тому, що деякі складові виробничої собівартості по різному впливають на приріст доходів сільськогосподарських підприємств, а тому їх необхідно ідентифікувати для цілей управління виробництвом продукції рослинництва. Тому постає необхідність розроблення економічно обґрунтованого інструментарію, що забезпечить кількісну оцінку впливу структурних компонентів виробничої собівартості продукції рослинництва на формування чистого доходу сільськогосподарських підприємств. Це дає змогу інтегрувати результати аналізу в систему стратегічного управління такими підприємствами. Побудовано економічну модель залежності чистого доходу від виробничої собівартості сільськогосподарських підприємств. Визначено статистично значущі фактори впливу та встановлено ступінь їх еластичності. Доведено, що оптимізація окремих елементів виробничої собівартості має диференційований вплив на формування чистого доходу сільськогосподарських підприємств. Отримані результати дозволили сформулювати основу аналітичного забезпечення управління виробництвом продукції рослинництва для прийняття управлінських рішень щодо підвищення ефективності діяльності сільськогосподарських підприємств. У дослідженні не брали до уваги глобальні економічні й політичні події, хоча саме вони часто й змінюють структуру доходу та витрат в агросекторі. Війна, зміни у зовнішній торгівлі, інфляція – усе це суттєво впливає на результати. Отримані результати можна використати на практиці – розроблені аналітичні інструменти добре працюють у системі управління виробництвом продукції рослинництва сільськогосподарських підприємств. Модель множинної регресії допомагає управлінському персоналу бачити, як окремі складові виробничої собівартості продукції рослинництва впливають на чистий дохід, і швидко знаходити неефективні напрямки використання ресурсів. Це відкриває шлях для оптимізації витрат, підвищення рентабельності та покращення фінансових показників діяльності сільськогосподарського підприємства.

Ключові слова: виробнича собівартість, регресійний аналіз, сільськогосподарські підприємства, управління виробництвом, доходи, витрати, аналітичне забезпечення.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.363464

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ КОМПАНІЇ НА ОСНОВІ МЕТОДУ РОЗГОРТАННЯ ФУНКЦІЇ ЯКОСТІ (стр. 19–26)

Білюс Т. В., Оліх А. А.

Об'єктом дослідження є реалізація ключових факторів успіху компанії за рахунок підвищення якості її кадрового потенціалу. Дослідження спрямоване на вивчення питання оцінювання якості кадрового потенціалу компанії.

Робота присвячена обґрунтуванню методичних рекомендацій щодо оцінювання якості кадрового потенціалу компанії на основі методу розгортання функції якості. Він враховує причинно-наслідкові зв'язки між цільовими вимогами компанії, складовими її кадрового потенціалу та процесами, що забезпечують рівень його реалізації.

Це дозволяє виокремити складові кадрового потенціалу компанії. Крім того, використання методу розгортання функції якості дає змогу виявити взаємозв'язки між компонентами кадрового потенціалу. Даний метод допомагає встановити фактори, що впливають на рівень їх впровадження. Результати дають можливість керівництву компанії розробити чіткий план заходів щодо роботи з персоналом. Він буде зосереджений на досягненні ключових факторів успіху компанії. Акцент на ключових сферах дозволить мінімізувати витрати, що здійснюються на підтримку та реалізацію потенціалу співробітників компанії.

Для отримання об'єктивної оцінки, обґрунтованої для прийняття рішень, запропоновано визначати якість кадрового потенціалу компанії за допомогою ключових факторів успіху. Такий підхід дозволяє сформулювати об'єктивні критерії для порівняння кадрового потенціалу різних компаній.

Результати представлені за допомогою матриці співвідношень. Показано кореляцію рівня реалізації компонентів кадрового потенціалу компанії та факторів, що на них впливають. Результати дослідження свідчать про те, що керівництво компанії повинно звертати увагу на соціально-психологічний клімат команди, структуру організаційного управління та систему матеріального та нематеріального стимулювання.

Метод розгортання функції якості може бути використаний для постійного вдосконалення та підвищення якості функціонування системи управління персоналом на підприємстві загалом. Зокрема, таких її складових, як соціально-трудові відносини, кадрова політика, планування персоналу, підбір та адаптація персоналу, стимулювання персоналу, розвиток персоналу, формування корпоративної культури, оцінювання та контроль персоналу.

Ключові слова: кадровий потенціал компанії, метод розгортання функції якості, будинок якості, ключові фактори успіху компанії, потреби споживача.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.364320

МОДЕЛЮВАННЯ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ (стр. 27–38)

Цимбаленко Я. Ю., Коваль В. В., Бойко М. В., Теплюк М. А., Зіміна А. І., Скурінєвська А. В., Близнюк А. С., Білюк А. В., Лаврук Н. А., Лаврук О. С.

Об'єктом дослідження є ресурсне забезпечення економічної безпеки корпоративної культури в публічному управлінні в умовах цифрової трансформації. Проблема, що вирішується, полягає у формуванні комплексного підходу щодо означеного об'єкту дослідження. На даний час впровадження інструментів цифрової трансформації формують нові вимоги до організаційної поведінки, кадрової стійкості та управлінського апарату державних установ. Подано узагальнення та обґрунтування місця корпоративної культури як складової нематеріального активу, яка створює можливості для органів влади забезпечувати належний рівень економічної безпеки. У роботі запропоновано математичну модель оцінки впливу корпоративної культури на економічну безпеку на основі послідовних дій: призначення, нормування вагових коефіцієнтів і багатокритеріальної оцінки підлеглих. Методичним базисом є застосування інструментарію кореляційно-регресійного аналізу, індексного методу, експертного оцінювання та адаптивного моделювання. Ідентифіковані ресурсні елементи корпоративної культури, такі як цифрові компетентності, наставництво, досвід, інноваційна активність мають вплив на сукупний показник економічної безпеки ($r = 0,82-0,91$). Отримані результати вказують на перехід до цифрового культурного середовища, яке забезпечує збільшення показника інтегрального індексу економічної безпеки на $0,27-0,34$ одиниці. Оптимізація кадрового розподілу сприяє підвищенню ефективності прийняття управлінських рішень ($f = 8,27$). Обґрунтовано, що подальша імплементація цифрових практик у корпоративну культуру збільшить показники ресурсного забезпечення на $18-22\%$ і посилять прозорість управління. Результати можуть бути використані при формуванні стратегії ресурсного забезпечення економічної безпеки публічного управління за рахунок покращення корпоративної культури.

Ключові слова: культура компанії, державна служба, інституційна стійкість, ресурси, оптимізація, безпека, управління, персонал, потенціал.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.364678

РОЗРОБЛЕННЯ МЕТОДУ СЦЕНАРНО-ФРАКТАЛЬНОГО ESG-ОЦІНЮВАННЯ СТАЛОСТІ РІШЕНЬ ПІДПРИЄМСТВ (стр. 39–55)

Князь О. В., Перерва П. Г., Франів І. А., Русин-Гриник Р. Р., Пелех К. О.

Об'єктом дослідження є сценарно-фрактальне оцінювання екології, соціуму, управління (ESG-оцінювання) сталості управлінських рішень підприємств. Вирішувалась проблема оцінювання не загального рівня сталості підприємства, а конкретних рішень. Такі рішення ухвалюються в умовах воєнних викликів, кліматичних ризиків, нестабільності ресурсів і зростання вимог до ESG-звітності. Теоретична частина роботи базується на комбінуванні різних наукових підходів. Методична частина передбачає формування системи ESG-індикаторів. Також використано нормалізацію показників, еклетику ваг та сценарний ESG-індекс. Окремо враховано коефіцієнт повноти даних і коефіцієнт фрактальної узгодженості, який показує подібність ESG-профілю рішення на стратегічному, тактичному й оперативному рівнях управління. Емпіричну основу дослідження сформовано за рахунок відкритих даних металургійних підприємств. Проаналізовано декарбонізаційні рішення Interpipe Group, Metinvest і SSAB. Вибір галузі здійснено з позиції високої вуглецевої інтенсивності металургії та наявності публічної ESG-інформації. Результати застосування методу показали, що найвищий індекс сталості має рішення SSAB. Його перевага пов'язана як із екологічною складовою, так і соціальною керованістю, управлінською доказовістю та сценарною витривалістю. Рішення Interpipe має екологічні переваги, але потребує посилення перевірності ESG-даних. Рішення Metinvest вирізняється високою декарбонізаційною амбіцією, але має недоліки соціального та кризового характеру. Результати підтверджують, що сталість рішення необхідно формувати через баланс компонентів, сценарну стійкість і міжрівневу узгодженість.

Практичне використання отриманих результатів доцільне у сфері корпоративного ESG-аналізу, підготовки ESG-звітності та вибору управлінських альтернатив. Метод придатний до застосування в умовах невизначеності.

Ключові слова: сталий розвиток, ESG-оцінювання, управлінські рішення, сценарний підхід, фрактальна узгодженість, декарбонізація.

ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.358478

ОЦІНЮВАННЯ ЛОГІСТИЧНИХ РИЗИКІВ ТА ФОРМУВАННЯ ПІДХОДУ ДО РИЗИК-ОРІЄНТОВАНОГО КОНТРОЛІНГУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ (стр. 56–66)

Сабліна Н. В., Бурцев О. В., Дарушин О. В., Шалений В. А., Петрушов В. В., Береза В. В., Сабадаш І. О.

Об'єктом дослідження є процес управління та функціонування логістичних систем країн Європейського Союзу та України в умовах невизначеності й криз. Проблема, що вирішувалася, полягає у відсутності методично формалізованого зв'язку між типом логістичного ризикового середовища та вибором моделі контролінгу, здатної забезпечити ефективність і стійкість логістичних процесів за різних умов. Отримані результати сформовано на основі міжнародно порівнюваних індикаторів, зокрема індексу ефективності логістики, часу здійснення експортних операцій, індексу вартості транспортних послуг та індексу політичної стабільності й відсутності насильства. Після стандартизації даних застосовано кластерний аналіз k -середніх, який дозволив виокремити у країнах ЄС три типи логістичного ризикового середовища з різним рівнем ризикового навантаження. Це підтверджує неоднорідність ризикових профілів логістики ЄС і знижує придатність уніфікованих моделей контролінгу, орієнтованих лише на ефективність. Порівняльна оцінка України відносно середніх кластерних значень засвідчила екстремальне ризикове середовище. Воно характеризується зниженням індексу ефективності логістики на $22-31\%$, зростанням часу здійснення експортних операцій у $2,7-4,3$ рази, підвищенням індексу вартості транспортних послуг на $24-35\%$, а також істотним погіршенням інституційних параметрів порівняно із середніми значеннями всіх кластерів ЄС. Розроблено механізм вибору моделі ризик-орієнтованого логістичного контролінгу залежно від умов функціонування системи, що підвищує обґрунтованість управлінських рішень і стійкість логістичних процесів. Відмінною рисою отриманих результатів є запропонований механізм вибору моделі ризик-орієнтованого контролінгу за типом середовища. Отримані результати можуть бути використані підприємствами та органами управління логістикою для формування систем моніторингу

логістичних ризиків, удосконалення управлінського обліку й бюджетування логістичних витрат, а також розробки антикризових рішень в умовах невизначеності та криз.

Ключові слова: контролінг, логістичні ризики, ланцюги постачання, логістичне ризикове середовище, стійкість логістичних систем.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.361128

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ CSR У РІЗНИХ ГАЛУЗЯХ ЕКОНОМІКИ: ДОСЛІДЖЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ АНАЛІТИЧНО-ІЄРАРХІЧНОГО МЕТОДУ (стр. 67–73)

Лема Г. В., Олексів І. Б., Харчук В. Ю., Вільгуцька Р. Б., Михайлишин А. І.

Об'єктом дослідження є рівень розвитку корпоративно-соціальної відповідальності (CSR) у різних галузях економіки. Проведене дослідження вирішує проблему відсутності комплексного оцінювання рівня розвитку CSR у різних галузях економіки. Методом дослідження є побудова аналітично-ієрархічної моделі (АНР) оцінювання CSR з врахуванням економічних, соціальних та екологічних аспектів. Емпіричною базою дослідження виступає експертне опитування фахівців у сфері управління та CSR. Результати дослідження оброблено на основі програмного забезпечення Expert Choice. Дані показують, що для підприємств IT (0,316) та енергетичної (0,323) галузей найважливішим аспектом CSR є робоче середовище (0,383). Останнє можна пояснити високим рівнем цифрової культури, значною важливістю людського капіталу і екологічної відповідальністю. Підприємства легкої, харчової та машинобудівних галузей отримали менші вагові коефіцієнти (0,104; 0,11 та 0,146 відповідно), що обумовлено низьким рівнем інвестицій у працівників, меншим зацікавленням у екологічних ініціативах чи невисокою участю у соціальних проектах. Назагал, АНР аналіз засвідчує, що CSR в Україні формується за рахунок соціально-трудових та суспільних аспектів, тоді як ринковий та фінансово-економічний блок відіграють менш істотну роль. Застосований структурований багатоаспектний підхід до експертного оцінювання дозволить сформулювати пріоритети складових та елементів CSR у різних галузях економіки. Результати можуть бути використані підприємствами різних галузей економіки для формування політик корпоративно-соціальної відповідальності. Застосування АНР моделі дає змогу структурувати процес ухвалення рішень, знизити рівень невизначеності та підвищити обґрунтованість розподілу ресурсів щодо корпоративно-соціальної відповідальності.

Ключові слова: CSR підприємств, ринкове середовище, робоче середовище, довкілля, суспільство, аналітично-ієрархічний метод.

РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.363059

КОМПЛЕКСНА ДІАГНОСТИЧНА ОЦІНКА РОЗВИТКУ КЛАСТЕРІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ АЗЕРБАЙДЖАНУ (стр. 74–80)

Metanet Ahmadova, Minura Karimova, Fazil Karimov, Rizvan Majidov, Gulgun Abdiyeva, Lamiye Bayramova, Samira Nuriyeva

Об'єктом дослідження є процеси формування та розвитку кластерів легкої промисловості в соціально-економічній системі Азербайджану, а також механізми їх технологічного аудиту та оцінки резервів виробництва в умовах інноваційної трансформації економіки. Проблематика дослідження полягає у відсутності комплексних діагностичних інструментів для оцінки інтеграційного потенціалу промислових зон та виявлення прихованих резервів виробництва. Існуючі фрагментарні підходи не дозволяють точно виміряти вплив мережевої взаємодії на показники продуктивності праці, що ускладнює прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо розподілу державних інвестицій в інфраструктуру.

Результати включають розроблену діагностичну модель оцінки потенціалу промислового кластера на основі Інтегрального діагностичного індексу (ІДІ). Розрахунки виявили найвище значення для Бакусько-Апшеронського регіону (0,74). Проте Аранський (0,54) та Ленкорансько-Астарський (0,46) регіони мають обмежений потенціал. Дослідження кількісно визначило стабільний інвестиційний мультиплікатор – 1,61, що демонструє ефективність розвитку кластерної інфраструктури. Також було виявлено, що кластерна інтеграція забезпечує 22% зростання продуктивності праці порівняно з окремими підприємствами.

Результати пояснюються переважно синергетичним ефектом концентрації ресурсів у технопарках, зокрема в Мінгачевірському технопарку, та зменшенням транзакційних витрат. Лідерство Бакусько-Апшеронського регіону базується на його добре розвиненій інноваційній інфраструктурі. Вища ефективність кластерів зумовлена оптимізацією ланцюгів поставок (скорочення часу логістики на 45%) та домінуючим впливом людського капіталу: частка кваліфікованого персоналу у провідних кластерах сягає 72%.

Результати можуть бути використані на практиці, якщо їх врахувати в державних програмах моніторингу промислової політики до 2030 року. Розроблена модель ІДІ застосовна для оцінки ефективності існуючих промислових районів та визначення регіонів, які потребують пріоритетної фінансової підтримки розвитку нафтового сектору.

Ключові слова: інновації, економічний потенціал, промислові кластери, легка промисловість, нафтовий сектор, конкурентоспроможність.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.363740

ІНТЕГРАЦІЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК ФАКТОР РЕАЛІЗАЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ (стр. 81–87)

Червінська Т. М., Братусь Г. А., Червінська А. П., Каліна І. І., Ганганов К. Є.

Об'єктом дослідження є управління соціальною відповідальністю в умовах цифровізації та сталого розвитку. Проблемою, що вирішувалась у дослідженні, є відсутність інструментарію оцінки синергійного ефекту від спільного використання цифровізації та корпоративної соціальної відповідальності.

сті (КСВ), адже існуючі нині підходи розглядають ці фактори відокремлено, що створює наукову прогалину в їхньому розумінні як фактору впливу на сталий розвиток. У роботі охарактеризовано економічні та соціальні ефекти цифрових трансформацій. Зроблено аналіз КСВ-трансформацій у повоєнний час і при повоєнному відновленні. Означено, що національні бізнес-суб'єкти на даний час недостатньо використовують наявні виробничі резерви за реалізації ініціатив сталого розвитку. Обґрунтовано наявність певного розриву між досягнутим оцифруванням загальнодержавних процесів і спрямованістю бізнесу застосовувати відповідальну цифровізацію. У роботі було визначено наявні резерви сталості та передбачено заходи з активізації соціальної відповідальності підприємств на основі сучасного цифрового інструментарію. Робота виконувалась за використання таких методів, як порівняння та системного оцінювання явищ і процесів і методів логічного узагальнення. Доведено, що важливим виробничим резервом українських підприємств може бути використання на практиці хмарних визначень і штучного інтелекту для моніторингу соціальних та екологічних даних. Обґрунтовано той факт, що впровадження онлайн-прозорості є основним фактором покращення довіри партнерів, інвесторів і клієнтів. Представлені рекомендації можуть мати практичне значення серед бізнес-суб'єктів, ТОП-менеджерів компаній за впровадження ініціативних проєктів КСВ, для регіональних і загально-державних органів управління при формуванні стратегій цифровізації з урахуванням соціально-екологічних правил, нормативів і стандартів.

Ключові слова: соціальна відповідальність, цифрова трансформація, сталий розвиток, виробничі можливості, ESG-критерії, екологічність, етичність.

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.363475

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЕНТРОПІЙНОГО РОЗВИТКУ (стр. 88–94)

Кагановська Т. Є.

Актуальним є розробка методики оцінки інтегрального індексу стратегічної стійкості закладів вищої освіти (ЗВО) України для економіко-правового забезпечення університетів в умовах ентропійного розвитку.

Об'єктом дослідження є процес оцінювання ефективності економіко-правового забезпечення стратегічної стійкості закладів вищої освіти в умовах ентропійного розвитку.

Проблема, що вирішувалася, полягає в формуванні комплексного підходу, який враховує економічні та правові чинники для оцінки ефективності економіко-правового забезпечення стратегічної стійкості університетів в умовах ентропії.

Дослідження направлене на оцінювання рівня економіко-правового забезпечення стратегічної стійкості державних ЗВО України в умовах ентропійного розвитку.

Проаналізовано інформаційна база Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна; Львівського національного університету імені Івана Франка; Сумського державного університету; Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Запропонована комплексна методика оцінки стратегічної стійкості закладів вищої освіти України в умовах ентропійного розвитку показала, що всі досліджувані університети характеризуються різними внутрішніми конфігураціями сильних і вразливих елементів.

Проведена практична реалізація методики оцінювання інтегрального індексу стратегічної стійкості ЗВО показала, що індекс перебуває у межах нормативних вимог. Це свідчить про середньо-високий та високий рівень стратегічної стійкості ЗВО України в умовах ентропійного розвитку.

Найвищий рівень стратегічної стійкості зафіксовано у Харківському національному університеті ($InSS = 0,86$), що свідчать про достатньо високий рівень інституційної спроможності класичного університету та довгострокового розвитку в умовах нестабільного зовнішнього середовища.

Практичне застосування отриманих результатів дослідження дає змогу проводити комплексну оцінку економічної, правової, освітньої та наукової діяльності університетів в умовах воєнного стану.

Ключові слова: стратегічна стійкість, заклади вищої освіти, економіко-правове забезпечення, умови ентропійного розвитку.

ПИТАННЯ МАКРОЕКОНОМІКИ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

DOI: 10.15587/2706-5448.2026.364355

РОЗРОБКА КОМПОЗИТНОГО ІНДЕКСУ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОВОЄННОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ: РЕЦИКЛІНГ, БІОЕНЕРГЕТИКА ТА РЕГУЛЯТОРНІ МЕХАНІЗМИ ЕКСПОРТУ-ІМПОРТУ (стр. 95–100)

Жук Є. В., Римар Р. В., Мельничук Р. І.

Об'єктом дослідження є аграрний сектор України під час структурних змін на шляху до сталого розвитку. Це включає підсистеми переробки, біоенергетики та регуляторні механізми підтримки сталих змін у сільському господарстві, а також правила для експортно-імпоротної діяльності. Проблема, яку необхідно було вирішити, полягає в браку інтегрованих інструментів для кількісної оцінки ефективності змін за трьома напрямками у воєнний час і підготовці до євроінтеграції. З лютого 2022 року український аграрний сектор зазнає великого тиску через воєнну агресію. Загальні збитки досягли 80,1 мільярда доларів США, площа оброблюваних угідь скоротилась на 1,9 мільйона гектарів, а традиційні морські маршрути стали уразливими до зовнішніх блокувань. За перевіреними даними Світового банку, USDA, FAO та Дослідницької служби Європейського парламенту сформовано Комплексний індекс економічної ефективності (EEI). Індекс складається з індексу торговельної ефективності (TEI, $w = 0,30$) та індексу біоенергетичної ефективності (BEI, $w = 0,25$). Також

до складу індексу входять індекс переробки (REI , $w = 0,25$) та індекс зеленої економіки (GEI , $w = 0,20$). Комплексний індекс знизився з 0,447 у 2021 році до мінімуму 0,337 у 2022 році. Потім він відновився до 0,468 у 2024 році. Відновлення сталось асиметрично. TEI досяг 0,96, тоді як BEI (0,090) та REI (0,250) залишаються значно нижчими за потенційні значення на 2030 рік. Ці результати показують, що відновлення обсягів експорту через Зерновий коридор не означає структурних змін. Без цілеспрямованих інвестицій у біометанову галузь і циркулярну економіку сектор продовжує працювати за докризовою моделлю сировинного експорту. За умов багатостороннього правового закріплення коридору та державного стимулювання масштабування біоенергетики Україна може підняти EEI до близько 0,55 до 2030 р. Результати застосовні до планування повоєнного відновлення аграрного сектору та переговорів щодо вступу до ЄС в аграрному розділі переговорного процесу.

Ключові слова: трансформація аграрного сектору, біоенергетика, циркулярна економіка, рециклінг, регулювання експорту-імпорту, сталий розвиток, біометан.